

JĒZUS KALPOJA VIŅU VAJADZĪBĀM

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Marka 5:22-43, 10:46-52, Jāņa 5:1-9, Ps. 139:1-13, Marka 2:1-12, Ap.d. 9:36-42.

ATMIŅAS PANTS:

“Jēzus gāja pa visām pilsētām un ciemiem, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams Valstības evaņģēliju, un dziedinādams visus slimos un vārgos.”
(Mat. 9:35)

Rāda pensionēta septītās dienas adventiste Āfrikā negribēja pārtraukt kalpošanu. Viņas pilsētai bija nepieciešama dziedināšana, jo plosījās HIV/AIDS. Visneatliekamākā vajadzība bija piemērots uzturs AIDS bāreņiem. 2002. gadā viņa un viņas draudze sāka barot bērnus ar kārtīgu maltīti sešas dienas nedēļā. Viņi sāka ar 50 bērniem un līdz 2012. gadam kalpoja 300 bērniem dienā. Tas mudināja viņus atvērt pirmsskolu, un tagad to apmeklē 45 bērni. Viņi arī dala apģērbus no ADRAs, dārzenus un kukurūzu, ko izaudzē savā dārzā, un rūpējas par slimajiem. Uzsākta arī sieviešu apmācības programma. Sievietes māca cita citai dažādus rokdarbus, kas palīdz tām nopelnīt iztiku. Šī Jēzus mīlestības atklāsme radīja jaunu draudzi. Sākumā tajā bija 5 locekļi, bet 2012. gadā to apmeklēja 160. Šajā gadā Dievs sagādāja līdzekļus, lai uzceltu bāreņu namu un jaunu draudzes ēku.

Kāds spēcīgs un praktisks piemērs tam, cik svarīgi ir kristiešiem apmierināt apkārtējo iedzīvotāju vajadzības!

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. augustā.

Iztraucēta kalpošana

Jēzus izkāpj no laivas netālu no Kapernaumas. (Sk. Marka 5. nod.) Viņa mācekļi vēl joprojām ir apreibuši no mokošās sastapšanās ar dēmonu apsēsto cilvēku Dekapolē. Kā parasti Viņu sagaida pūlis. Cenšoties iegūt Viņa uzmanību, cilvēki grūstās, lai nonāktu Jēzum tuvāk. Viņam nekavējoties tiek lūgta palīdzība. Šajā gadījumā tas ir sinagogas priekšnieks.

Izlasī Marka 5:22-43. Kas iztraucēja Jēzu, esot ceļā, lai kalpotu šī sinagogas priekšnieka vajadzībām, un kā Viņš reaģēja uz šo traucējumu? Vēl svarīgāk, kādas mācības mums vajadzētu paņemt no šī stāsta sev, un kā mēs reaģējam, kad tiekam iztraucēti kalpojam?

Būsīm godīgi, nevienam no mums nepatīk traucējumi, vai ne? Mēs esam aizņemti, mums ir daudz ko darīt, vietas, uz kurām jādodas, darbi, kas jāp dara. Mēs nospraūžam sev mērķus un gribam tos piepildīt, dažreiz tam pat ir nolikts laiks. Taču ceļā var stāties traucējumi.

Tieši tāpēc, ja kāds nāk ar lūgumu pēc palīdzības, tas var būt kaitinoši, ja nav īstais laiks. Dažreiz tu vienkārši nevari pamest to, ko dari. Tomēr cik bieži mēs varam pārtraukt to, ko darām, un palīdzēt, bet to nedarām, jo vienkārši negribam?

Tomēr bieži vislielākās iespējas kalpot cilvēku vajadzībām sagādā traucējumi. Lielākā daļa no mums cenšamies izvairīties no tiem un kļūstam neapmierināti, ja mūsu plāni neizdodas. Raugoties uz Jēzus kalpošanu, mēs ievērojam, ka dažas vajadzības, par kurām Viņš parūpējās, nāca kā traucējums, uz ko Viņš mīloši atsaucās. Daudzas iespējas kalpot nāk traucējumu veidā. Mēs jau aplūkojam stāstu par žēlsirdīgo samarieti. Kas zina, uz kuriem viņš devās un ko viņš gribēja izdarīt, kad gāja garām notikuma vietai? Bet viņš tik un tā apstājās, lai kalpotu.

Līdzdaliet savas domas par traucējumiem kalpošanā!

Kad bija pēdējā reize, kad kāds tevi pārtrauca ar vajadzību un lūgumu palīdzēt? Kā tu reaģēji?

Kā es varu tev palīdzēt?

Izlasi Marka 10:46-52 un Jāņa 5:1-9. Abos gadījumos Jēzus uzdeva jautājumus. Kāpēc Viņš to darīja? _____

Ievēro, ka abos gadījumos Jēzus jautāja, ko viņi vēlas, lai gan tas bija acīmredzams. Un, pat ja tas tā nebūtu, Jēzum vajadzēja tik un tā zināt, kādas ir šīs vajadzības.

Tomēr, uzdodot jautājumus, Jēzus parādīja cieņu šiem cilvēkiem. Viņš parādīja, ka Viņš tajos ieklausās, līdz ar to Viņam rūp tas, ar ko viņi cīnās. Cik daudzos gadījumos cilvēki varbūt vairāk nekā jebko citu vienkārši vēlas kādu, ar ko parunāt, kādu, kas viņos ieklausīsies, jo reizēm iespēja izrunāt savas problēmas var palīdzēt justies labāk?

Brīdi padomā, kā tu justos, ja ieltu ārsta kabinetā, un ārsts, uzmetis tev ātru skatienu, izrakstītu zāles un sūtītu tevi prom. Tu noteikti šaubītos, vai šī persona patiešām zina, kas tev ir vajadzīgs. Tu varbūt teiktu: "Ārsts nepajautāja man, kā es jūtos, arī nepārbaudīja manu sirdsdarbību, neizmērīja asinsspiedienu utt." Viens no galvenajiem likumiem medicīnas praksē ir – "pirms ārstē, nosaki diagnozi".

Tas pats attiecas uz veselības kalpošanas darbu, kas ir vērsts uz cilvēku labklājību un uz viņu visaptverošo vajadzību apmierināšanu. Pārāk daudzas baznīcas domā, ka tās jau zina vai arī tās mēģina uzminēt, kas ir jādara, lai kalpotu cilvēkiem vietējā sabiedrībā. Kad mēs pieliekam pūles, lai runātu ar cilvēkiem par viņu vajadzībām vai par sabiedrības vajadzībām, viņi uzzina, ka mēs rūpējamies par viņiem, un tas mūs informē, kā mēs varam kalpot tādā veidā, kas tiks novērtēts. Mēs arī iegūsim jaunus draugus.

"Atceries, ka tu vari salauzt vissmagāko pretestību, parādot personīgu interesi par cilvēkiem, ko tu satiec. Kristus, dzīvojot virs zemes, parādīja personīgu interesi par cilvēkiem. Visur, kur Viņš gāja, Viņš bija veselības misionārs. Mums tieši tāpat jādzīvo, darot labu. Mums ir dota pamācība pabarot izsalkušos, apģērbt kailos un mierināt tos, kas cieš." (E. Vaita "Welfare Ministry" 162. lpp.)

Daudziem no mums nav problēmu izteikt savu viedokli. Kā mēs varam mācīties būt labāki klausītāji? _____

Dziļākās vajadzības

Jēzus kā Kungs zināja par cilvēkiem vairāk nekā viņi paši. Evaņģēlijos ir daudzi ziņojumi, kur Jēzus parādīja, ka Viņš ne tikai zina, ko cilvēks tajā brīdī domā (sk. Marka 2:8), – Viņš arī pārzināja viņu pagātņi (Jāņa 4:18).

Izlasi Ps. 139:1-13. Ko Dieva Vārds mums šeit pasaka? _____

Kā mēs vakar redzējām, Jēzus zināja ļaužu vajadzības, un tieši šīm vajadzībām Viņš kalpoja. Viņš zināja pat tās vajadzības, kas nebija ārēji redzamas. Tas ir redzams stāstā par paralizēto vīru. Lai gan ārēji bija redzams, ka viņam ir nepieciešama fiziska dziedināšana, bija kaut kas dziļāks, kā dēļ Viņš vispirms neteica, lai vīrs ņem savu gultu un staigā, bet gan: "Dēls, tavi grēki tevi ir piedoti." (Marka 2:5)

Izlasi Marka 2:1-12. Kas notika šī cilvēka sirdī? Kādos veidos šī dziļākā vajadzība var būt problēma visiem, kam mēs cenšamies kalpot? _____

Jēzus zināja, ka šeit bija iesaistīts kaut kas vairāk par fiziskām vajadzībām. "Tomēr viņš neilgojās tik ļoti pēc fiziskas atjaunošanas kā pēc atbrīvošanas no grēka nastas. Ja viņš varētu redzēt Jēzu un iegūt pārliecību par piedošanu un mieru ar Debesīm, viņš būtu labprātīgs dzīvot vai mirt saskaņā ar Dieva prātu." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 267. lpp.)

Protams, mēs nespējam saskatīt dziļākās vajadzības, kā to prata Jēzus. Tomēr mēs varam būt pārliecināti, ka ikviens, kam mēs kalpojam, ir grēka ievainots radījums. Tas ir, lai arī kādas būtu ārēji redzamās vajadzības, viņiem ir arī vajadzība pēc žēlastības, pēc pārliecības, pēc atziņas, ka ir Dievs, kas viņus mīl, kas ir nomiris par viņiem un kas viņiem novēl tikai vislabāko.

Padomā, cik ļoti tu ilgojies pēc pārliecības par glābšanu un pēc atziņas, ka Dievs tevi mīl. Kā tu vari palīdzēt citiem piedzīvot šo pašu pārliecību un mīlestību? _____

Tabita Jafā

Izlasi Ap. d. 9:36-42. Ko Tabita darīja Jafā, kad viņa ieraudzīja apkārt esošās vajadzības? Ko izsaka frāze Ap.d. 9:41 – "svētos un atraitnes"? _____

Tabita bija mācekle, kas rīkojās. "Jafā bija kāda mācekle, vārdā Tabita." (Ap.d. 9:36) Vai var teikt, ka "[tavas pilsētas nosaukums] ir mācekļi, vārdā [tavas draudzes nosaukums]", kas dara labus darbus un apdāvina nabagus (Ap.d. 9:36)?

"Svētie" ir kristiešu draudzes locekļi. "Atraitnes" var būt gan draudzes locekļi, gan tie, kas nav draudzes locekļi. Tabita, iespējams, kalpoja abiem. Tavai "Jafai" ir jābūt gan draudzes ārpusē, gan iekšpusē. Pastāvīgas rūpes par tiem, kas ir draudzē, arī ir spēcīga evaņģelizācijas stratēģija (sk. Ap.d. 2:42-47). Tad cilvēki ārpusē var teikt: "Skatieties, kā šie septītās dienas adventisti rūpējas cits par citu!"

Izlasi Jāņa 13:34, 35 un Jāņa 15:12. Kāda vienāda vēsts ir izteikta visos trīs pantos, un kāpēc mums kā draudzei ir svarīgi tai sekot? Kāpēc tas reizēm tomēr var būt grūti? _____

Plānojot kalpot cilvēkiem ārpus draudzes, vajadzētu pārdomāt, kādu stilu vai metodi jūs izmantosiet.

Emija Šērmāne (Amy Sherman) apraksta trīs stilius, ko draudze var izmantot, kalpojot vietējai sabiedrībai: (1) "Pārceļotāja" stils koncentrējas uz draudzes apkārtne esošās sabiedrības vajadzību apmierināšanu. Sieviete, kas kalpoja HIV/AIDS slimniekiem, izvēlējās par savu Jafu tuvāko sabiedrību. (2) "Dārznieka" stils nozīmē attīstīt kalpošanas saites ar kaimiņiem ārpus draudzes tiešajam apgabalam, kā dārznieks uzskatot savu dārzu par mājas paplašināšanu. Reizēm vairākas draudzes sadarbojas, lai vadītu kalpošanas centrus ārpus viņu kopienām. Kādā pilsētā vairākām draudzēm pieder veselīgas pārtikas veikals – no tā ir izveidojusies jauna draudze. (3) "Gana" stils kalpo vienai iedzīvotāju mērķgrupai, nevis kādai specifiskai ģeogrāfiskai kopienai. (Adaptēts no Ronald J. Sider et al., Churches That Make a Difference: Reaching Your Community with Good News and Good Works (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2002), p. 146.)

Draudze darbībā

“Uzvel Kungam savus darbus, tad piepildīsies tavi nodomi!” (Sak.v. 16:3)

Ja tavai draudzei ir skaidra vīzija par to, kā tā var kalpot sabiedrībai, tad ir svarīgi attīstīt plānu, pēc kura visas draudzes kalpošanas nodaļas var strādāt kopā, lai padarītu šo vīziju par realitāti. Pat ja arī tu varbūt neuzskati sevi par “līderi” savā draudzē, tu vari dot savu ieguldījumu. Ir arī labi, ja visi draudzes locekļi saprot šo procesu, jo tā ir jūsu draudzes misija jūsu vietējai sabiedrībai.

Ideālā variantā draudzes stratēģiskajam plānam vajadzētu būt balstītam uz vismaz trim avotiem: (1) Bībeles un Praviešu Gara principi; (2) sabiedrības vajadzību izpēte un (3) draudzes ieguldījums. Dažas draudzes ir devušas savu ieguldījumu, rīkojot prāta vētras, kuru laikā visi draudzes locekļi ir aicināti līdzdalīt savas idejas un vīzijas misijas darbam un draudzes izaugsmei šajā darbā.

Izlasī Lūk. 14:25-35. Kas kopīgs šiem pantiem ar nodošanos un plānošanu, kas nepieciešama, lai piepildītu draudzes misiju? _____

Domājot par procesu, kas nepieciešams, lai veiksmīgi apmierinātu jūsu vietējās sabiedrības vajadzības, tu varbūt domā: tas prasa pārāk daudz nodošanās un laika. Mums labāk patiktu īsāki ceļi. Divas līdzības brīdina mūs neuztvert misijas un mācekļības atbildību pārāk vieglprātīgi. Tās atgādina mums, ka mūsu misijas analīze un plānošana ir būtiskas. Tas ir labas namturības jautājums. Sāls garša Lūk. 14:34 aino nodošanos. Bez tās mūsu kalpošana, mūsu mācekļība ir nederīga un bezjēdzīga. Mums ir vajadzīga dedzīga un uzticīga nodošanās mūsu Kungam, un, ja mums tā ir, tad sekos dedzīga un uzticīga nodošanās kalpošanai.

Ko tu vari darīt, lai vairāk strādātu kopā ar savas draudzes locekļiem, jau iepriekš organizējot un plānojot, kā aizsniegt sabiedrību? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi 5. Moz. 15:11, Īj. 29:11-17, Sak.v. 14:31, 19:17, Ap.d. 3:6, Jēk. 1:27-2:5. E. Vaitas grāmatā "Welfare Ministry" nodaļu "Pioneering in Australia" 327.-338. lpp.

Pāvils, līdzīgi Jēzum, bija iesaistīts ļaužu izsacīto vajadzību apmierināšanā. Mēs to varam redzēt, piemēram, slavenajā stāstā par Pāvilu Atēnās. Ap.d. 17:23 Pāvils, pilsētā redzētās elkdievības izprovocēts, iesaistījās dzīvās sarunās ar vietējo inteligenci un ikvienu tirgus laukumā, kas bija labprātīgs ar viņu runāt. Redzot viņu vajadzības un problēmas, viņš atklāja, ka tiem dzīvē ir vieta nezināmam Dievam un ka ir vajadzība iepazīt patieso Dievu un pārtraukt pielūgt nederīgus elkus. Tad viņš sāka sludināt sinagogā, kur bija gan jūdi, gan "dievbijīgie grieķi" (Ap.d. 17:17). Citiem vārdiem, viņš izmantoja iespēju, kas viņam bija, un aizsniedza ļaudis ar evaņģēliju. Pāvils centās viņus satikt tur, kur viņi bija; mēs to varam saskatīt veidā, kā viņš runāja ar cilvēkiem, esot ārpus sinagogas un uz ielas. Ļaužu masas ticēja kaut kāda veida dievībai, jo viņi bija uzbūvējuši altāri "nezināmam Dievam" (Ap.d. 17:23). Izmantojot šo priekšrocību, Pāvils centās norādīt viņiem uz Dievu, "ko jūs nepazīdami pielūdzat" (Ap.d. 17:23). Viņš vēlāk pat citē vienu no viņu dzejniekiem, kas bija uzrakstījis kaut ko patiesu: "Mēs arī esam Viņa dzimums." (Ap.d. 17:28) Sākot no turienes, kur ļaudis bija, viņš gribēja vadīt tos prom no elkiem pie dzīvā Dieva un Jēzus, kas bija uzmodināts no mirušajiem. Īsāk sakot, novērtējot to cilvēku vajadzības, ko viņš gribēja aizsniegt, Pāvils centās palīdzēt šīs vajadzības apmierināt.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. "Tas, kurš mācīja ļaudīm, kā nodrošināt mieru un laimi, bija tikpat norūpējies par viņu laicīgajām vajadzībām, kā par viņu garīgajām vajadzībām." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 365. lpp.) Kāda svarīga vēsts mums šeit ir dota attiecībā uz to, kāpēc mums vajadzētu kalpot citu cilvēku vajadzībām?

2. Kāpēc, domājot par misiju, mums vajadzētu būt piesardzīgiem, lai neaizmirstu, kāds ir mūsu galējais mērķis? Kāds ir šis mērķis? Pamato savu atbildi.

3. Kā mēs varam iemācīties neuzskatīt pārrāvumus darbā kā kaut ko kaitinošu, bet gan kā svētu iespēju kalpošanai? Kā Gal. 2:20 palīdz mums šajā ziņā?